

РЕШЕНИЕ

№ 15911

гр. София, 04.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЙОАННА Н. СТАНЕВА**

при участието на секретаря **САНДРА ЕМ. ДИМИТРОВА**
като разгледа докладваното от **ЙОАННА Н. СТАНЕВА** Гражданско дело № 20231110104843 по описа за 2023 година

Предявени са установителни искове по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК от“ АД срещу с правно основание чл. 410 КЗ, вр. чл. 49 ЗЗД и чл. 86, ал.1 ЗЗД за признаване за установено, че Столична община дължи следните суми: сумата от 148,68 лева, представляваща дължимата сума за възстановяване на обезщетение, заплатено от“ АД в полза на собственик на автомобил "....." с рег.№0 НА, увреден при пътнотранспортно произшествие от 11.07.2018г., като вредите са настъпили в следствие на попадане в дупка на пътното платно на ул. "Съединение" от с. Лозен, ведно със законна лихва за период от 08.11.2022г. до изплащане на вземането, както и сумата от 45,32 лева, представляваща мораторна лихва за период от 30.11.2018г. до 01.09.2022г., за които суми е била издадена заповед за изпълнение по ч.гр. дело № 60575/2022г. по описа на СРС, 25-ти състав.

Ищецът твърди, че на 11.07.2018г. около 21:30 часа в гр. София при движение по ул. Съединение от с. Лозен към АМ Тракия лек автомобил Ауди А 4 с рег. №0 НА, управляван от С. Б. Б. преминал през несигнализирана и небезопасна неравност/дупка/ на пътното платно, като реализирал ПТП с материални щети по автомобила. За настъпилото ПТП бил съставен Протокол за ПТП № 1691644 от 11.07.2018г. Във връзка с настъпилото застрахователно събитие била образувана щета № 0000-1261-18- 205738 по имуществена застраховка „Каско на МПС“, полица № 93001810009340 със срок на валидност от 31.01.2018г. до 30.01.2019г. Сочи, че при извършения оглед на увредения автомобил били констатирани щети, бил изготвен опис, експертиза и оценка, като бил определен размер на обезщетението в размер на 148,68 лева. Сумата била изплатена с платежно нареждане от 20.09.2018г. Поддържа, че с изплащането на обезщетението встъпва в правата на увреденото лице и придобива право на регрес срещу отговорното за настъпване на увредата лице..... за сумата от 148,68 лева. Твърди, че ответникът бил поканен да възстанови изплатеното обезщетение с покана от 26.10.2018г., получена на 30.10.2018г., като до настоящия момент плащане не било извършено. Претендира лихва за забава в размер на 45,32 лева за периода от 30.11.2018г. до 01.09.2022г. Излага съображения, че се касае за реализирано ПТП на път, стопанисван от Столична община. Искането към съда е да уважи

предявените искове. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който се оспорват предявените искове по основание и размер. Изложени са съображения, че от представените доказателства не се установява по категоричен начин механизмът на ПТП, наличието на дупка на пътното платно с конкретни размери, както и характерът и размера на вредите. Считат, че вредите могат да настъпят и при друг механизъм- например удар в бордюр. Не били налични данни относно вида на настилка и пътната неравност, нито били събрани данни реално на съответната улица да не е бил наличен знак за сигнализиране. Поддържат, че протоколът за ПТП може да бъде годно доказателство само за осъществените от или в присъствието на длъжностното лице факти, пряко възприети от него. Намират, че размерът на материалните щети е в правопрпорционална връзка със скоростта на движение на автомобила и размерите на съответното препятствие. Считат, че поведението на водача на автомобила не е било съобразено с условията на пътното платно и нямало доказателства, навеждащи противното, поради което било налице съпричиняване. Не ставало ясно и дали от страна на застрахователя било отчетено обикновеното овехтяване на автомобила към момента на твърдяното ПТП. Липсвали данни и увредените части да били в изрядно състояние преди настъпването на ПТП. Липсвали доказателства за наличие на дупка на пътното платно. Поддържат, че в случая заплатените суми по щетата били силно завишени в сравнение с обичайните разноски, които биха се направили при същата щета. Намират, че не било налице валидно сключено застрахователно правоотношение. Не били представени ОУ, подписани от страните. Считат, че са изпълнили своето задължение по поддръжка на пътната настилка във визираната улица, като бил сключен Договор № СО15-РД55-272/04.05.2015г. с „ГБС- Инфраструктурно строителство“ АД. Договорът бил за абонаментна поддръжка и с предмет поддържане и текущ ремонт на улична мрежа и пътни съоръжения, включително изграждане, изработване и поддържане на средства за организация на движението. Съгласно договора всички вреди, понесени от възложителя, в резултат на грешки, недостатъци и пропуски, както и в резултат на некачествено СМР и неспазване на сроковете, били за сметка на изпълнителя. Оспорват претенцията за лихва. Искането към съда е да отхвърли предявените искове. Предявяват обратен иск срещу „ГБС- Инфраструктурно строителство“ АД за следните суми- 148,68 лева главница, 45,32 лева, мораторна лихва и евентуално присъдените разноски по делото. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът по обратния иск е депозирал отговор на исковата молба. Счита, че предявеният обратен иск е неоснователен и недоказан. Твърди, че ул. Съединение, в рамките на с. Лозен фигурира в Приложение № 11 към Договор № СО15-РД-55-272/04.05.2015г. Поддържа, че процесният инцидент е настъпил не в рамките на населеното място- с. Лозен, а извън него. Следователно дейностите по текущ ремонт в този участък не били извършвани по абонамент, а само въз основа на изрично възлагане с възлагателно писмо. Поддържа, че изпълнителят по договора нямало възможност да изпълнява работи по участъци, които не подадат в абонаментната поддръжка и за които липсвало нарочно възлагане. Счита, че дружеството е спазило всички указания за безопасна работа по време на осъществяването на абонаментната поддръжка. Твърди, че не били налице никакви доказателства за договорно неизпълнение. Счита, че процесното ПТП е настъпило в тъмната част на денонощието, поради което било възможно поради неполагане на достатъчна грижа, съобразителност и внимание, водачът да не е забелязал поставените знаци сигнализация и неговото собствено поведение да е довело до реализиране на инцидента. Поддържа, че липсват предпоставките, обуславящи отговорност на дружеството, тъй като липсвала пряка причинно-следствена връзка с процесното ПТП. Искането към съда е да отхвърли предявените обратни искове. Претендира разноски.

С определение от 15.07.2023г. съдът е конституирал на основание чл. 219, ал. 1 ГПК като трето лице-помагач „ГБС- Инфраструктурно строителство“ АД и е приел за съвместно разглеждане предявения при условията на евентуалност по реда на чл. 219, ал. 3 ГПК

обективно съединен обратен иск с правно основание чл. 79, ал. 1, вр. чл. 82 ЗЗД на Столична община срещу „ГБС – Инфраструктурно строителство“ АД.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, по реда на чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 ГПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Ангажирането на отговорността по 410 КЗ вр. чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 от ЗЗД е обусловено от установяването на следните кумулативни предпоставки: 1/. наличието на валиден договор за имуществено застраховане между увреденото лице и застрахователното дружество /ищец/; 2/. заплащане на застрахователното обезщетение от страна на дружеството-ищец; 3/. предпоставките по чл. 49 от ЗЗД - вреди; тези вреди да са причинени от лице, на което отговорният по чл. 49 от ЗЗД е възложил работа; вредите да са причинени вследствие противоправно деяние /действие или бездействие/ при или по повод на възложената работа; причинителят да е действал виновно. Вината се предполага – чл. 45, ал. 2 от ЗЗД.

В настоящия случай с определение от 15.07.2023г. по чл. 140 ГПК, в което е обективизиран проектът за доклад по чл. 146 ГПК, обявен за окончателен в проведеното съдебно заседание на 21.09.2023г., е прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК наличието на валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ между ищеца и водача на увредения автомобил, както и извършено от ищеца плащане на обезщетение в размер на 148,68 лева, както и че ул. „Съединение“ се стопанисва и поддържа от Столична община.

Горните обстоятелства се установяват и от представената застрахователна полица № 93001810009340, както и от платежно нареждане от 20.09.2018г.

Относно възраженията на ответника, касаещи ОУ, приложими към застрахователния договор, същите са представени с молба от 24.07.2023г. и са приети като доказателства по делото.

На следващо място въпросът за обстоятелствата, при които е настъпило произшествието се изяснява от приетото писмено доказателство – протокол за ПТП № 1691644 от 11.07.2018г., съставен от служител на КАТ ОПП СДВР. Видно от протокола, местопроизшествието е посетено на място от служителя на КАТ и така представеният протокол е съставен от длъжностно лице в рамките на неговите правомощия, поради което представлява по своята същност официален удостоверителен документ относно направените от длъжностното лице констатации. В този смисъл и Решение № 15 от 25.07.2014г. на ВКС по т. д. № 1506/2013г., I т. о., ТК. Следва да бъде посочено във връзка с възраженията на ответника, че в графата „посетено на място“, при възможни два отговора - „да“ или „не“, както и указано, че с „х“ се зачертава ненужният отговор /в настоящия случай „не“, е установено, че служители на КАТ са посетили местопроизшествието на място.

Доколкото протоколът за ПТП е изготвен от органите на полицията след оглед на местопроизшествието, същият се ползва с обвързваща материална доказателствена сила относно удостоверените от длъжностното лице факти, пряко възприети от него, които са

релевантни за механизма на ПТП - мястото на инцидента, посоката на движение на автомобила и наличието и разположението на дупката на пътя и на щетите по автомобила - "гума с джантата предна дясна, ходова част", както и за липсата на сигнализация за дупката на пътното платно или нейното обезопасяване. Протоколът е изготвен в изпълнение на задължението на службите по контрол на МВР по чл. 125, т. 8 ЗДВП, да посетят задължително мястото на пътнотранспортното произшествие, когато има един участник и МПС не е в състояние да се движи на собствен ход, поради причинените му от произшествието вреди.

В частност от така представения протокол се установява, че на 11.07.2018г. в село Лозен, улица „Съединение“, на около 200 метра преди АМ „Тракия“, около 21.50 часа лек автомобил „.....“ е попаднал в необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно. Посочено е, че участъкът от пътното платно е с двупосочна организация на движението, асфалтова настилка, регулиран с правилата, както и че произшествието е настъпило в тъмната част от денонощието при суха пътна настилка. Механизмът на ПТП се установява и от изслушаните по делото свидетелски показания на св. С. Б., водач на увредения автомобил, който е посочил, че е участвал в ПТП през 2018г. около 21.00 часа. Твърди, че на пътя между село Лозен и магистрала „Тракия“, извънградски път с ограничение 90 км/ч, по средата на този път, след един от завоите имало огромна дупка, която заемала повече от половината пътно платно. Сочи, че единственият начин да избегне дупката бил като навлезе в насрещното платно, където имало кола. Минал през дупката, която му срязала гумата и му наранила джантата. Твърди, че дупката била огромна, стъпвайки вътре била над глезена, поне 4-5 пръста и била невъзможна за избягване. Свидетелят е посочил, че извикал полиция, които написали протокол за срязаната гума и наранената джантата. Сочи, че управлявал автомобила с около 70 км/ч, пътят не бил осветен, бил извънградски и било тъмно, като нямало сигнализация за дупката.

Съдът кредитира свидетелските показания като достоверни и добросъвестно дадени с оглед тяхното съответствие по отношение на механизма на ПТП и констатираните повреди с протокола за ПТП, останалите писмени доказателства по делото, както и с експертното заключение по назначената САТЕ.

С оглед гореизложеното съдът намира наличието и механизмът на ПТП за безспорно установени по делото.

Относно причинно-следствената връзка между процесното ПТП и претендираните вреди, съдът кредитира изцяло изготвеното експертно заключение по допуснатата САТЕ, като пълно, ясно и компетентно изготвено и съответстващо на останалия доказателствен материал по делото. Според заключението на вещото лице при така представения механизъм следвало, че щетите по лек автомобил „.....“, рег. № СА6870НА, било възможно да бъдат получени и са вследствие на реализираното ПТП на 11.07.2018г.

По делото се установи и размерът на причинените от ПТП вреди. Обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието. Експертът е посочил, че при ликвидацията на щетата застрахователят бил използвал метода за

ликвидация по риск Каско- експертна оценка на стойност 148,68 лева. Вещото лице е установило, че към датата на събитието лекият автомобил е на 13 години, 0 месеца и 5 дни след пускане в експлоатация, както и че стойността на възстановяване на автомобила, определена по средни пазарни цени към датата на ПТП е 210,20 лева. Видно от експертното заключение при определяне стойността на вредите по средни пазарни цени е взета предвид възрастта на автомобила към датата на ПТП.

На следващо място по делото е безспорно обстоятелството, че улицата, на която е реализираното произшествие, представлява част от уличната мрежа на населеното място съгласно чл. 77 ЗУТ – публична общинска собственост по смисъла на 3, ал. 2 ЗОС, поради което следва да се приеме, че задължен да осъществява дейностите по поддържането и ремонта на улицата е именно ответникът Столична община. В случая ПТП-то е настъпило на ул. Съединение, попадаща в границите на с. Лозен, което е общински път и пасивно легитимиран да отговаря по предявения иск е именно ответникът. Според § 1, т. 19 ППЗДвП, "Препятствие на пътя" е нарушаване целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението. В случая, установената дупка представлява препятствие по смисъла на посочената разпоредба, която е създавала опасност за движението. Според чл. 52, ал. 1 от ППЗДвП, пътен знак Г11 се поставя пред препятствие на пътя, когато водачите могат да заобиколят препятствието отдясно или отляво, за да продължат движението си, какъвто в случая не се установи да е имало, а в тежест на ответника е да установи това обстоятелство с оглед доказаното съществуване на процесната дупка на собствения на ответника път. Общината като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 13 ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложил изпълнението. В случая именно бездействието на последните във връзка с поддържане на пътя, вкл. във връзка с възлагане извършването на ремонтни дейности и сигнализиране на пътя до завършването им, е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 30, ал. 1 ЗП и чл. 13 ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените вреди при процесното ПТП.

Релевираното от ответника възражение за съпричиняване на вредите е неоснователно. На първо място, въведеното от ответника възражение е бланкетно, доколкото се твърди, че ако е имало препятствие на пътя, то същото е било видимо и е следвало да бъде избегнато от водача. Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД има винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди /или необходимо е действията или бездействията на пострадалия да са в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, т.е. последният да е тяхно следствие/. В конкретния случай в хода на съдебното дирене по делото не се събраха каквито и да било данни и доказателства, от които може да се изведе заключение за съпричастност на водача на увреденото МПС към възникването на вредите и техния обем, а това обстоятелство е в доказателствена тежест на ответника. Напротив, водачът на автомобила е заявил, че не е

имал възможност да избегне дупката поради наличие на насрещно движение, както и че същата се е намирала след завой и не е била обозначена.

Доколкото се установиха фактите, че процесното ПТП е причинено в следствие на небезопасна дупка, намираща се на улица от уличната мрежа в населено място – с. Лозен, от което ПТП са настъпили процесните вреди, които са били обезщетени от застрахователя-ищец, то на основание чл. 410 КЗ вр. чл. 49 3ЗД застрахователят встъпва в правата застрахования срещу Столична община за вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото отстраняване. В настоящата хипотеза стойността на нанесените вреди по средни пазарни цени към датата на ПТП надхвърля размера на платеното от ищеца обезщетение- 148,68 лева, поради което при спазване на принципа за диспозитивно начало следва да бъде възстановено заплатеното от ищеца застрахователно обезщетение и предявеният иск следва да бъде уважен изцяло.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 3ЗД съдът намира следното:

Вземането за лихва има акцесорен характер и за дължимостта му следва да се установи, както възникването на главния дълг, така и забава в погасяването на същия за процесния период. Ирелевантен е и моментът на извършеното плащане, което има значение само за възникване на регресното право, но не и за поставяне на длъжника в забава /в този случай моментът на настъпване на изискуемостта и моментът на поставяне в забава не съвпадат/. Ето защо, за поставяне на длъжника в забава е необходимо покана. В конкретния случай ищецът е изпратил покана, която е получена от ответника на 29.10.2018г., видно от представената разписка /л. 19 от делото/. Поради което вземането за лихва върху главницата е основателно за процесния период, считано от 30.11.2018г. до 01.09.2022г., като съдът използвайки лихвен калкулатор на основание чл. 162 ГПК определи размера на обезщетението за забава на сумата от 56,67 лева. При спазване на принципа за диспозитивно начало, регламентиран в чл. 6, ал. 2 ГПК, предявеният иск по чл. 86, ал. 1 3ЗД за сумата от 45,32 лева следва да бъде уважен изцяло.

По предявения срещу третото лице-помагач „ГБС- Инфраструктурно строителство“ АД обратен иск съдът намира следното:

Предвид събдването на процесуалното условие следва да бъде разгледан и заявеният при условията на евентуалност обратен иск на ответника срещу третото лице-помагач „ГБС- Инфраструктурно строителство“ АД. По делото не е спорно, че на 04.05.2015г. е бил сключен договор между Столична община и третото лице-помагач в изпълнение на заповед за класиране № СО15-РД-09-02-83/03.04.2015г. за процедура, открита с Решение № СО-РД-09-03-146/08.09.2014г., уникален номер в регистъра на АОП 00087-2014-0121, с който е възложено на „ГБС- Инфраструктурно строителство“ АД да извършва на територията на Столична община- VI зона „Райони Панчарево, Младост, Студентски, Изгрев“ дейностите по поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения, включително изграждане, изработване и поддържане на средства за организация на движението на база

посочени режими за съответните обекти. Съгласно чл. 3.2 от договора дейностите, представляващи предмет на договора, ще се изпълняват за срок от 48 месеца, считано от датата на регистрационния индекс. Съгласно чл. 5.1 от договора дейностите по 1.1.2 се възлагат от възложителя на изпълнителя с годишни, месечни, допълнителни и извънредни задания, с които се определят и сроковете за изпълнение.

На първо място, съдът намира, че по делото е безспорно, че с. Лозен попада в обхвата на гореописания договор, но доколкото към датата на ПТП /11.07.2018г./ не е бил изтекъл срока за изпълнение на възложените дейности /срокът на договора е 48 месеца, считано от 04.05.2015г./ изпълнителят не може да се счита в неизпълнение. На следващо място, по делото не са ангажирани доказателства за извършен месечен отчет съгласно чл. 4.1.1. В цитираната разпоредба е посочено, че възложителят заверява месечен отчет в срок до 10 дни от съставянето на двустранно подписан от представител на възложителя, упражняващ контрол и изпълнителя протокол за месечна инспекция. По делото не са ангажирани доказателства за подписан протокол, респ. за приемане на работа, извършена от възложителя на процесната улица.

В допълнение следва да бъде посочено, че от свидетелските показания на св. Б. се установи, че процесното ПТП е настъпило извън границите на с. Лозен, поради което за извършване на дейности по текущ ремонт в този участък е следвало да е налице изрично възлагане по смисъла на чл. 1.1.2. По делото не са ангажирани доказателства и за такова възлагане, в което да е определен предмет и срок за изпълнение.

По изложените съображения съдът намира, че не може да се ангажира отговорност за неизпълнение на задължение на ответника по обратния иск по договора от 04.05.2015г. С оглед на което предявеният от Столична община срещу „ГБС- Ифраструктурно строителство“ АД обратен иск следва да се отхвърли като неоснователен.

По отношение на разноските:

При този изход на спора право на разноски има ищецът. Същият е сторил разноски в заповедното производство за държавна такса в размер на 25 лева и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лева, поради което следва да му се присъдят общо разноски в размер на 75 лева. В исковото производство е сторил разноски за държавна такса в размер на 75 лева, депозит за САТЕ в размер на 250 лева, депозит за призоваване на свидетел в размер на 50 лева и претендира юрисконсултско възнаграждение, което съдът определи на основание чл. 25, ал. 1 НЗПП в размер на 100 лева с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото, както и обстоятелството, че същото е приключило в едно съдебно заседание единствено с изслушване на един свидетел и приемане на едно заключение на вещо лице. Така на ищеца следва да се присъдят разноски в исковото производство в общ размер от 475 лева.

На основание чл. 78, ал. 10 ГПК на третото лице-помагач не се присъждат разноски.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл. 410 КЗ, че ЕИК, с адрес: гр. София, ул. „Московска“ № 33, дължи на“ АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, сумата от **148,68** лева, представляваща дължимата сума за възстановяване на обезщетение, заплатено от“ АД в полза на собственик на автомобил "....." с рег.№0 НА, увреден при пътнотранспортно произшествие от 11.07.2018г., като вредите са настъпили в следствие на попадане в дупка на пътното платно на ул. "Съединение" от с. Лозен, ведно със законна лихва за период от 08.11.2022г. до изплащане на вземането, както и сумата от **45,32** лева, представляваща мораторна лихва за период от 30.11.2018г. до 01.09.2022г., за които суми е била издадена заповед за изпълнение по ч.гр. дело № 60575/2022г. по описа на СРС, 25-ти състав.

ОТХВЪРЛЯ предявения от ЕИК, с адрес: гр. София, ул. „Московска“ № 33 срещу „ГБС- Инфраструктурно строителство“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Дамяница“ № 3-5, обратен иск с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от **148,68** лева, представляваща обезщетение за вреди, произтичащи от неизпълнение на задължение на „ГБС- Инфраструктурно строителство“ АД по договор с рег. № СО15-РД55-272/04.05.2015г., което неизпълнение е станало причина за попадане на "....." с рег.№0 НА в небезопасна и несигнализирана дупка на пътното платно на ул. "Съединение" от с. Лозен на 11.07.2018г., както и за сумата от **45,32** лева, представляваща мораторна лихва за период от 30.11.2018г. до 01.09.2022г.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на“ АД на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **75** лева, представляваща разноски по ч.гр. дело № 60575/2022г. по описа на СРС, 25-ти състав и сумата от **475** лева, представляваща разноски в исковото производство.

Решението е поставено при участие на трето лице-помагач на страна на ответника-„ГБС- Инфраструктурно строителство“ АД.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____